

животна и Человѣцы страшно са мѣчили. И това не отврати Царя отъ твердыа твердоглавости его.

Различны беззлѣчки наполниха Царевый домъ и домове Слугъ его, покрыха поле и все оно, кое на поли было. Царь овѣща, да отпѣсти Народъ; но, като съ освободи отъ казни томъ показа пакъ неукротимость свою.

Ужасна колѣсть нападна на вса скотове Вгупетски. Велблуди, овцы и говеда неброенна множество са погинали. И пакъ остана Царь непокоренъ.

Моусей взе въ рѣцы пѣпела, и разсыпа го предъ Царевыми очесы на воздухъ. Страшни прѣщи нападнаха на Человѣцы и скотове. Но и това не умѣгчѣ твердое Царя сердце.

Моусей исправи тогъ къ небъ. Бѣра таква съ подигна, каква никогда надъ Вгуптомъ не ѣ была, отъ когда съ Человѣцы въ немъ. Страшенъ градъ начна да пада, громове ужасно да гремятъ. Нишо друго да видишь ни да чвешъ не си можалъ, освень огонь, градъ и страшно трѣсканіе и рыканіе громовъ. Вся растѣніа пропаднаха, древеса съ почвпиха, Человѣцы и животна градъ и громове избиха на поли. — Согрѣшилъ самъ, вишна Царь; Богъ